

דף קה:

עין משפט י. יו"ד סימן שמ סעיף כח

כה. כז. הקורע בשבת על מתו אע"פ שחילל השבת יצא ידי קריעה^י.

עין משפט כ. יו"ד סימן שמ סעיף ז

ח. על חכם ות"ח ששואלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומרה קורעין עליו, אפי' אחר קבורה ביום השמועה אם הוא בתוך ל' יום, וקורע עליו בשעת הספדו^ב.

הגה: לא קרע עליו ביום שמועה וכבר עבר זמן הספדו ולא קרע, שוב אינו קורע.

ט. קורעין על חכם או ת"ח עד שמגלין את לבם, וכבר נהגו ת"ח בכל מקום לקרוע זה על זה טפה אע"פ שהם שוים, ואין אחד מהם מלמד חברו.

הגה: וי"א דאין קורעין על חכם אלא א"כ הוא רבו או שיודעין משמועותיו שחדש, וכן נהגו להקל במדינות אלו.

עין משפט ל.מ. יו"ד סימן שמ סעיף ו

ו. על אדם כשר שאינו חשוד על שום עבירה ולא על ביטול מצוה אע"פ שאינו גדול בתורה, אע"פ שלא עמד עליו בשעת יציאת נשמה קורעין עליו, והוא שזה יהיה בין מיתה לקבורה^ל.

ז. תלמידי חכמים פטורים מקריעה^מ.

י. מברייאת בשבת ק"ה ע"ב.

כ. ובשעת הספדו היינו בתוך ל' יום, אבל לאחר ל' יום אפי' בשעת הספדו אין קורעין, כ"כ הרא"ש בשם הראב"ד.

ל. מ"מ דוקא בפניו ויש חולקין גם שלא בפניו, והיום נהגו להקל בכל ענין. ש"ך ס"ק י"ב.

מ. ודעת הראב"ד והרא"ש דגם ת"ח חייב. ש"ך ס"ק י"ג.

הגה: וי"א דאין חייב קריעה על אדם כשר א"כ עמד בשעת יציאת נשמה, אבל חייב לבכות ולהתאבל עליו וכן נהגו להקל.

עין משפט נ. יו"ד סימן שמ פ"ה ה

ה. ה. העומד בשעת יציאת נשמה של איש או אשה מישראל חייב לקרוע², ואפי' אם המת לפעמים עשה עבירה לתיאבון או שבשכיל טורח נמנע מלעשות מצוה.

הגה: הרגיל לעשות עבירה אין מתאבלין עליו וכ"ש על מומר לע"ז.

הגה: וי"א שמומר שנהרג בידי עכו"ם מתאבלים עליו, וכן מומר קטן שהמיר עם אביו או אמו שהוא כאנוס מתאבלין עליו, וי"א דאין מתאבלין וכן עיקר.

הגה: הפורשים מדרכי ציבור, אע"פ שאין מתאבלין עליהם מ"מ מתאבלין על בניהם.

נ. שאין לך ריק שבישראל שאין בו תורה ומצוה, ומשום כך קורעין גם על אשה. אבל קטן אין קורעין עליו אלא בקטן שלמד מקרא. ט"ז ס"ק ב'.